

19.01.27

30b (ואמוריה אמר הכי אמר רב אשי) → 31b (כל מצוות האב)

1. איש אמו ואביו תיראו ואת שבתתי תשמרו אני ה' אלהיכם: ויקרא פרק יט פסוק ג
2. כבוד את אביך ואת אמך למען יארכו ימך על האדמה אשר ידור אלהיך נתן לך: שמות פרק כ פסוק יא
3. כבוד את ה' מהונך ומראשית כל תבואתך: משלי פרק ג פסוק ט
4. את ה' אלהיך תירא ואתו תעבד ובשמו תשבוע: דברים פרק ו פסוק יג
5. ומקלל אביו ואמו מות יומת: שמות פרק כא פסוק יז
6. ואל בני ישראל תדבר לאמר איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו: ויקרא פרק כד פסוק טו
7. לה אמר ה' השמים כסאי והארץ הדם רגלי אי זה בית אשר תבנו לי ואי זה מקום מנוחתי: ישעיהו פרק סו פסוק א
8. וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש ה' צבאות מלא כל הארץ קבורו: ישעיהו פרק ו פסוק ג
9. יודוך ה' כל מלכי ארץ כי שמעו אמרי פיך: תהלים פרק קלח פסוק ד
10. אנכי ה' אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים לא יהיה לך אלהים אחרים על פני: שמות פרק כ פסוק ב
11. ראש דברך אמת וילעולם כל משפט צדקך: תהלים פרק קיט פסוק קס
12. מזמור לאסף אלהים באו גוים בנחלתך טמאו את היכל קדשך שמו את ירושלים לעינים: תהלים פרק עט פסוק א

- I Analysis of משנה זז, ואם מורא אב ואם (men and women are obligated)
- a v. 1- both are obligated (תיראו) – but איש mentioned because, when married, she doesn't have financial independence to support parents (→if divorced, they are equally obligated)
 - b vv. 2-3, 1-4, 5-6 equate honor, reverence and cursing of parents with that of ה'
 - i explanation: all 3 (ה' and both parents) are partners in creating him
 - ii v. 1 vs. v. 2: (father or mother first) – since children love mother more and fear father more
 - 1 homily: on vv. 7-8, relating to respect for שכינה
 - c ruling: honor for father comes before honor for mother
 - i homily: on vv. 9-11, showing justice of ה' word, in His concern for honor for parents
 - d extent of honor: story of דמא בן נתניה in אשקלון
 - i observation (ר' חנינא): how much more so if someone is obligated (גדול המצווה ועושה)
 - 1 reaction of ר' יוסף (who was blind): originally, if told that blind are מצווה > אינו מצווה פטור, he'd rejoice thinking מצווה > אינו מצווה > אינו מצווה ומי שאינו מצווה ועושה)
 - (a) now: he'd rejoice if told סומא is חייב, as per חנינא ר' חנינא
 - (i) stories: about extent of כאר"א practiced by חכמים
 1. honored his father (ר' אבהו) such that he merited the famous homily on v. 12 –
 - (ii) note: substance of honor is predicated on attitude, not value of gifts (i.e. he could offer a great meal with an ungrateful attitude and lose the value of the act; he could offer something very simple with nice words and gain much more)
 - e honoring while alive and afterwards:
 - i while alive: always use honor for father as reason for acting (e.g. "לכבוד אבא", not "לכבודי")
 - ii after death: when repeating something in his name:
 - 1 during first 12 months: כך אמר אבא מארי, הריני כפרת משכבו
 - 2 after 12 months: כך אמר אבא מארי, זכורנו לברכה לחיי העולם הבא
 - f respect for father's (and teacher's) name:
 - i when teaching: alter father's and teacher's name (whisper "אבא" or "רבי" to תורגמן, who then says it properly)